

Liber I De Renunciatioe Ti. III

a Firmatis. si ergo ex tali licentia pnter: pnter
sus no valet: pnter esset omni iure sibi ex electio
ne questio. s. e. si religiosus. j. rñ. lib. vi. r satis videba
tur hoc esse de mente veteris iuris: in quatuor. pdi. decr.
j. r. u. rñ. loquit de electione facta. r. e. ti. s. sic. tñ tene
bam⁹ contrariu
dicentes: q sicut
male facit ab
bas absoluens
monachum ad
aliud monasteri
um: nisi illud ha
beat paratum: r
costet q illu reci
pere velit: tame
n valet si hoc facit
r de hoc p Inno.
de reuic. c. fi. p
Host. de iure iu.
sicut ex litteris
ita male facit /
bar plarus tale
dando licentiam
tamē dara tenebat: p qd videret: q valeret talis licen
tia si daret clerico seculari de cōsentendo r trāfendo:
quia quo ad solū cōsensu no est necessaria. pper vim
em pffensionis magis nocet ambitio in pffello: r licet
actiua potestas eligendi no det ad beneficium no ya
cans. de cōf. pben. cōstitut⁹. passiva bene dat: de trā
sta. c. fi. de fil. pbr. c. j. r. ij. lib. vi.

Am illu Pontie dictu r exceptionē
a dicto ibi: nisi forte. r determinat no. p In
no. s. e. ti. ventic. q quasi ad lram no. Arch.
s. e. c. ii. li. vi. p no. p Hof. Inno. r Host. r Egi. s.
e. quida. Jo. an. b Illu. idē verbū de postul. bo
ne. ij. ver. nec noceret. de re iudi. cum olim. de ali. iudi.
mu. cau. fa. c. j. de ap. suggestū. de pben. dilectus. ff. de
re. iudi. si proz. de iudicis: in nonnullis. r. de re. pnu. c.
vno. r ponit p deceptione vel derisione.

e Ecclesiasticis. de iurepa. cū aut. s. de elec. publi
cato. r. e. ti. nulli. li. vij. vij. q. ij. dilectissimi.

d Darime. hoc dicit. qz etiā laicis regulariter p
hibet variatio: de quo satis no. de reg. iur. q semel. li.
vi. e Cedendū. quid de pcuratore dato solū ad pe
rendā licentiā cedendi. Dicebat D. n. de elec. cum post
petitā. p ver. ibi obrenā. r Inno. in decr. qdam. p de
cre. lecte. eo. ti. q valet reuocatio etiā post petitionem
psentatā superiori: nec ob. qd dicit. de postu. cum ista
no fiat ita publice r solēnter: vt illa r cū hic nulli⁹ in
terit: r sic solut d postu. bone. ij. ver. nec nocebat. Sz
si superior ignorās reuocationē dedit licentiā: tenet li
centia fm Inno. quis fm eū distingui possit an p
curator: e an p nunciū petierit cessionē vel cōcessionem
ad qd facit littera sequens r quod. r. dicit. Satis dicit
posset p hāc decre. q si pcuratori ad h pstituro r h pe
tēti dara sit lnia cedēdi priuq reuocatio guenerit ad
pcuratorē vel supiorē: cessante malicia cogat cedere p
decre. quidam. De postulatione vero post reuocationē
superiori psentatā qd iuris scripti post Host. in pdi.
decre. bone. ver. nec nocebat. sup verbo videt.

f Procuratorem. no video q quo ad hoc sit ius di
uerlum an cōstituatur vnū vel plures insolidū vel cōiū
ctim laicum vel clericum: de pcura. c. j. li. vij. videt ea
men rucius cōstituere clericum: facit qd scripti. de pre
ben. accedens. g Sponte. secus ergo si per iu
stu mencum. h At libere. potest respicere liber
tatem cōstituentis: r facit. s. de pcurg. accedens. e

libertatem cōstituentis pure non in diem vel sub condi
tione: sed hoc casu purarem idem. si tamen ante cōsti
nem r noticiam reuocationis dies vel conditio euenit
set: cum ex tunc censetur pura. ff. qui po. in pig. ha. l. po
tior. ij. rñ. r facit de rescrip. si pro te. lib. vi. r quod ibi
nora. l. qz /
nozantē planū
est ergo si reuo
cario peruenerit
ad pcuratorem
satis esset p hāc
litterā. r sic ra
tio: quia talis p
curator. censet
cōstitut⁹ ad ne
gociū in quo sus
cipit q reuoca
tio ad ipsum p
uenit. ff. man
si mādassem. s.
de rescrip. ex pre
decani.

k Quomo
doliber. puta expresse reuocādo vel inhībēdo: vel aliū
ad illud cōstituendo: non reseruat primo. d pcura
non iniuste. Si vero motu fuisset prius ipse cōstitu
ens. planum est mandatum tunc reuocati. r dicere
beneficium vacare morte no reuocacione de pben. du
dum. li. vi. l. l. Tenet. Vin. primo videbat hoc te
nere in p. decre. veniens. sed subdebat postea q si con
stituēs possessioni incumbat: r publice reuocauerat
mādatū qd cōcedi poterat q reuocatio no tenebat: si
cet teneat ad expensas r interesse ei cui⁹ interfuit. al
le. ff. si cer. pe. eius qui. r qd habet de pben. dudum. in
fi. li. vi. facit ad idē. de pcur. c. vi. li. vi. in fi. Sed illud
specialissimum in carnali matrimonio cōtrahendo. vt
ibi no. concor. ff. de manumif. Vin. l. si pater in prin.
pio r contra. ff. de diuor. l. si penituit. r vide qz quo ad
calum ihuz tollit opi. Dy. qui dicebat in palle. l. si pa
ter: q sufficiebat pcuratorem reuocatum licet non cer
tioratum: ad hoc vt impediret actus quem pcurator
gererat: ex quo ipsius mādatarij no intererat. Alij di
cebant semp pcuratorē de expssa reuocacione certifica
ri debere p pdi. l. si mādassem. ff. man. secus in tacita
que fit per mortem: r sic respondet ad. l. e⁹ qui. l. p
mo dicto contradicit. l. ista si pater. quare dicunt ali
q aut mādatarius interuenit vt nudus minister: aut
vt pcurator. Primo casu reuocatio sine certioracione
impedit actum gerendum: r sic loquit lex illa si pater
vbi filius erat minister patris. qd pbane: qz manumif
sus no est ipsius sed patris liberus. ff. de manumif. l.
nepos. ff. de iurepa. filij. r sic loquat. l. p. si penituit
r pdi. decre. vl. de pecu. Seco casu cū pcurator verba
contractus cōcipiat in suā psonā. ff. de cōsti. pe. cum d
s. sed si acrozi. Distinguit: si a cū gerendus est talis
ad cuius esse requirit voluntas domini: tūc vt non va
leat actus sufficit reuocatio sine certioracione: ex p
in translatione domini rei mee. ff. de iur. id qd no
strum. sic loquit. l. eius qui. s. quas vero. ff. de dona. l.
ij. s. si qd donaturus. fallit fauor liberationis. ff.
de sol. cum quis. s. j. r. l. q hominē. s. si titū. Si vero
ad esse contractus no requirit consensus domini: vt si
mandauit librum vel equum emi reuocatio sine certio
racione no ipedit illi actū: vt in. l. si mādassem. Quic
quid dicatur in alijs casibz quo ad casum istū reuoca
tio sine certioracione pcuratoris vel superioris no im
pedit cessionē. licet mādatarij no interlit: r tractetur